

[Undervisnings- og forskningsministeren]

og måske også til hf og gymnasiet og alle mulige andre uddannelser, så det er ikke så ligetil, i hvert fald ikke hvis man har med i tankerne, at pengene jo skal findes et sted.

Jeg vil også gerne komme med en principiel bemærkning til både hr. Korneliusen og til hr. Niels Helveg Petersen. Jeg er ganske enig med de to talere om, at uddannelse ligesom forskning er et vigtigt element både for den enkelte og for samfundet. Uddannelse kan være et bidrag til både personlig og økonomisk vækst; men det er ikke sådan, at man automatisk får mere personlig og økonomisk vækst ved at bruge flere penge på de samme uddannelser ved f.eks. at forlænge dem eller ved at øge standarden.

Jeg er i stigende grad kommet til den opfattelse, at vi inden for undervisningssektoren på en række områder er stødt imod grænsen for vækst; altså, vi har nået det punkt, hvor mere af det samme risikerer ligefrem at gøre skade.

Derfor mener jeg, at vi i de kommende år ikke skal diskutere uddannelse ud fra den fejlagtige forudsætning, at bare vi får de unge til at uddanne sig i længere og længere tid, så giver det resultat for Danmark og for de unge. Det er helt forkert. Vi kan få meget mere ud af de penge, vi bruger.

Mange af vore grunduddannelser er for lange, og der er adskillige steder i undervisningssektoren, hvor holdstørrelserne er så små, at det ligefrem er en pædagogisk ufordel. Mange steder er der for lidt vekselvirkning mellem teori og praksis, og mange steder udnytter vi alt for lidt det forhold, at man også kan lære noget uden at blive undervist. Især det sidste er noget, både undervisningsministre og undervisningsordførere skal skrive sig bag øret ved enhver lejlighed. Man kan også lære noget uden at blive undervist. Det er en sandhed, som vi ofte glemmer i uddannelsesdebatten.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Begge de grønlandske medlemmer har taget ordet under debatten i dag. Jeg vil gerne takke hr. Rosing og hr. Steenholdt for de råd, de har givet os om udviklingen i den kommende tid af et yderligere positivt forhold mellem Grønland og Danmark.

I forbindelse med regeringsomdannelsen sluttede vi, at Grønlandsministeriets afvikling

igennem det næste års tid skulle foretages under Statsministeriets ledelse, og jeg er naturligvis glad for, at denne beslutning er blevet mødt med så megen forståelse fra Grønlands side.

Vi står over for meget vigtige forhandlinger om to kæmpeemner. Det ene er råstofordningen, det andet er en kommende bloktilskudsordning. Det sidste betyder, at de grønlandske myndigheder vil kunne disponere friere over de midler, den danske statskasse stiller til rådighed for Grønland, og det tror jeg vil betyde, at man kan bruge budgetrammerne på en mere hensigtsmæssig og nok også effektiv måde, fordi man så bedre kan tage hensyn til de mange særlige grønlandske forhold.

Jeg glæder mig nu til sammen med hr. Steenholdt og hr. Rosing at rejse til Nuuk i morgen, for at vi sammen kan deltage i åbningen af det grønlandske Landsting.

Jeg vil også takke hr. Breckmann. Man må jo sige, at hr. Breckmann gav os en meget levende og medrivende skildring af valgets forløb på Færøerne.

Hr. Atli Dam vil jeg takke for et nært samarbejde om nyordningen af det økonomiske forhold mellem Færøerne og Danmark. Her har vi nu bloktilskudsordningen, og jeg er sikker på, at det betyder store fordele både for Færøerne og for Danmark.

Også her skal vi tale råstofordning i den kommende tid. Råstof er jo et rigsansliggende, sådan står det i hjemmestyreloven, og jeg mener, at vi må se i øjnene, at det ville være forbundet med store konsekvenser, hvis man ændrede i dette princip.

Så vil jeg gerne byde hr. Svend Auken velkommen her i salen som Socialdemokraternes nye formand. Det er jo en milepæl, også for alle os andre, når landets største parti får ny formand. Når jeg nu udtrykker det traditionelle håb om, at hr. Svend Auken vil vokse med opgaven. . . (*Munterhed*). . . så vil alle forstå, at det er ikke hans fysik, men hans politik, jeg siger til.

Fra Tingets talerstol vil jeg gerne i dag takke hr. Anker Jørgensen for mange års arbejde mod hinanden, men jo også med hinanden. Politik er nu engang både kamp mod hinandens synspunkter og nødvendigt samarbejde tillige. Der er en glæde forbundet med at have grund til respekt for en politisk modstanders kvalitet,